

JENNIFER L. ARMENTROUTOVÁ

Hráč

V POKUŠENÍ

SÉRIE BRATŘI GAMBLEOVI

Hráč v pokušení

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.xyz.cz
www.albatrosmedia.cz

Jennifer L. Armentrout

Hráč v pokušení – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

SÉRIE BRATŘI GAMBLEOVI

Hráč
V POKUŠENÍ

JENNIFER L. ARMENTROUTOVÁ

Hráč
V POKUŠENÍ

xyz

Přeložila Michaela Martinová

Tato kniha je fikce. Všechna jména, postavy, lokace i dějové linky jsou smyšlené. Jakákoliv podobnost s žijícími i nežijícími lidmi, místy a událostmi je čistě náhodná.

Tempting the Player

Copyright © 2012 by Jennifer L. Armentrout

c/o Entangled Publishing, LLC

All rights reserved.

Translation © Michaela Martinová, 2024

ISBN tištěné verze 978-80-7683-512-2

ISBN e-knihy 978-80-7683-514-6 (1. zveřejnění, 2024) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-7683-515-3 (1. zveřejnění, 2024) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-7683-513-9 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)

*Všem mým čtenářkám i čtenářům
Děkuji vám*

1

Zatímco Bridget Rodgersová zírala na staré skladiště masných výrobků, v hlavě se jí neustále míhaly scény z filmu *Hostel*. Podle její kamarádky byl podnik Kůže a krajka – klub určený pouze pro zvané, o němž kolovaly nejrůznější zvěsti – místem, které musely rozhodně vyzkoušet. Ale podle zazděných oken a venkovních stěn posprejovaných graffiti, což nejspíš byly symboly gangů, a podle tlumeného světla blikajícího z nedalekého sloupu veřejného osvětlení Bridget usoudila, že většina návštěvníků tohoto klubu skončila na plakátech s pohřešovanými osobami nebo ve večerních zprávách.

„Nemůžu uvěřit, že jsem se nechala přemluvit, Shell. Do půlnoci nás nejspíš oddělá nějakej zvrhlej boháč.“ Bridget si upravila fialový kožený pásek, jímž si stáhla sytě červené úpletové šaty. Křiklavost byla jejím poznávacím znamením. Aspoň to později policii pomůže identifikovat její tělo.

Shell po ní střítila rošťáckým pohledem. „Nechtěj vědět, co všechno jsem musela udělat, abych dostala pozvánku do tohohle klubu.“ Zamávala Bridget před obličejem kartičkou o velikosti vizitky. „Trochu se

pobavíme, zkusíme něco jinýho. Na místní pajzly se můžeme vykašlat.“

Při všem tom humbuku kolem Kůže a krajky by si člověk myslel, že se bude nacházet na lepším místě než ve čtvrti Foggy Bottom. Strašidelné, nevzhledné místo, kolem něhož se každou noc převalovala mlha, nepůsobilo jako podnik pro bohaté a mocné z celého Washingtonu.

Klub se stal jakousi místní legendou a jeho název s tím pravděpodobně souvisel. Kůže a krajka. To jako vážně? Koho mohlo něco tak ujetého napadnout? Údajně to byl erotický klub. Místo k seznamování lidí se „společnými zájmy“, něco jako Tinder pro ty, kteří měli divočejší sexuální choutky, ale Bridget tomu moc nevěřila. A i kdyby, tak co. Ve skutečnosti všechny kluby a bary svým způsobem sloužily sexu. Proto polovina nezadaných lidí vyrážela o víkendu za zábavou.

Proto i ona vyrážela o víkendu za zábavou.

„No tak, přestaň se tvářit tak otráveně,“ pobídla ji Shell. „Musíš zkusit něco novýho a trochu se pobavit. Vážně potřebuješ trochu upustit páru.“

„Opít se...“

„A s trochou štěstí si pořádně užít,“ dodala Shell s potutelným úsměvem.

Bridget se zasmála a od pusy jí šla pára. „To moje problémy nevyřeší.“

„To sice ne, ale aspoň tě to trochu rozptýlí.“

Pravdou bylo, že kdyby se zbavila stresu, udělalo by jí to vážně dobře. I když svoji práci milovala a opravdu se jí chtělo brečet při představě, že si bude muset najít

něco jiného, plat jí sotva stačil na pokrytí nákladů, které jí ukusovaly obrovskou část měsíčního příjmu. Nesnášela, když jí zazvonil telefon a na displeji se objevilo číslo banky.

To vždycky znamenalo potíže.

Povzdechla si a ohlédla se na budovu. Vážně si to tady musely označkovat gangy. „Tak povídej, jak se ti podařilo získat tu pozvánku?“

„To nestojí za řeč,“ ohradila se Shell a zamračila se na kartičku, kterou držela v ruce.

„Dobře,“ odušila Bridget, narovнала ramena a otočila se ke své kamarádce. Menší dívka se v těsné černé minisukni třásla a Bridget se usmála. Mít pár kilo navíc občas mělo své výhody. Vzduch na začátku října byl chladný, ale jí se kolena neklepala. „Ale jestli to tam bude stát za prd nebo jestli mě tam někdo bude očumovat, okamžitě odcházíme.“

Shell souhlasně přikývla. „Platí.“

Když po rozpraskaném chodníku spěchaly k něčemu, co vypadalo jako hlavní vchod, klapot jejich podpatků se rozléhal okolím. Jakmile se dostaly na dohled od malého čtvercového okénka, dveře se otevřely a odhalily muže v černém tričku s postavou profesionálního zápasníka.

„Kartu,“ vyštěkl.

Shell předstoupila před něj a vytáhla pozvánku. Vyhazovač si ji od ní vzal, přešel ji očima, pak požádal o občanky, taky je zběžně prohlédl a vrátil jim je. Zřejmě prošly zkouškou, protože otevřel dveře dokořán.

Oběma už táhlo na sedmadvacet, takže si je mohl jen těžko splést s nezletilými dívkami prahnoucími po alkoholu. Povzdechla si. Někdy si prostě připadala stará.

Vchod do klubu tvořila úzká chodba osvětlená bodovkami. Stěny byly černé. Strop byl černý. Dveře před nimi byly taky černé. Naprostá absence barev působila na Bridget skličujícím dojmem.

Když dorazily ke druhým dveřím, taky se otevřely a ukázal se další velký chlap v... černém tričku. Bridget v tom začínala tušit nějaký záměr. Shell trochu vyjekla, když proklouzla kolem druhého vyhazovače, a dlouze se na něj zadívala, což jí oplatil trojnásobně dlouhým pohledem.

Hlavní patro klubu Bridget ohromilo. Ať už tohle místo navrhl kdokoliv, udělal to dobře. Nic uvnitř nenavštěvovalo tomu, že tu kdysi bývalo skladiště.

Osvětlení bylo tlumené, ale nepanovalo tam přitímí, v němž každý vypadá dobře i ve tři hodiny ráno. Vždycky se nezadařilo. Vyvýšený taneční parket plný svíjejících se těl obklopovalo několik velkých stolů. Dostat se po několika drincích nahoru i dolů muselo být zatraceně těžké. Podél stěn vymalovaných krvavě rudou barvou stály dlouhé pohovky. Do dalšího patra vedlo točité schodiště, ale horní odpočívadlo blokovali další vyhazovači.

Podle toho, co Bridget viděla, to vypadalo, že nahore jsou soukromé boxy. Vsadila by se, že se v těch stinných zákoutích děje ledacos.

Za schodištěm se nacházel rozlehlý bar, který obsluhovalo osm barmanů. Nikdy v životě neviděla

pracovat tolik barmanů najednou. Čtyři muži, čtyři ženy. Všichni byli oblečení v černém, míchali nápoje a povídali si s hosty.

Bylo tu rušno, ale ne narváno jako ve většině klubů ve městě. A místo zatuchlého cigaretového kouře, piva a tělesného pachu to tady vonělo po hřebíčku.

Tohle místo rozhodně nebylo špatné.

Shell se k Bridget otočila a v ruce svírala malou černou kabelku. „Na dnešní noc nikdy nezapomeneš. To si zapamatuj!“

Bridget se usmála.

~ ~ ~

Další panák si našel cestu z ruky Chada Gamblea do jeho úst. Alkohol pátil, až ho v očích štípaly slzy, ale jako v každé rodině, kde máte co do činění s alkoholikem, by potřeboval celý sud tohohle svinstva, aby se opil.

A podle dnešního osazenstva klubu to vypadalo, že se místo sexu vážně opije. Žádná ho nezaujala. Jasně, jeho a jeho kamaráda Tonyho oslovila spousta krásných holek...

Ale Chad neměl zájem.

A Tonyho jedinou starostí zřejmě bylo pořádně mu zatopit. „Uklidni se, chlape. Jestli se o tobě bude pořádkem psát na netu, tak si na tebe klub pořádně došlápne.“

Chad zaúpěl, předklonil se a pokynul barmanovi Jimovi. Nebyl si jistý, jestli se tak opravdu jmenuje, ale to je fuk, říkal mu tak už asi dva roky a nikdy ho neopravil.

„Další?“ zeptal se Jim.

Chad se podíval na Tonyho a povzdechl si. „Rovnou dvojitou.“

Barman se zasmál, sáhl dolů a vytáhl lahev Grey Goose. „V tomhle stojím za Tonym. Jestli podepíšeš tu smlouvu s Yankees, půlka světa tě bude mít za zrádce.“

Chad obrátil oči v sloup. „Nebo si budou myslet, že mi to pálí a kariéra je pro mě na prvním místě.“

„Spíš že tvůj agent je chamtivý parchant,“ odpověděl Tony a zabubnoval prsty o desku baru. „Oba víme, že ti Nationals platí balík.“

Barman Jim si odfrknul.

Nationals mu platili víc než dost – dost na to, aby byl po ukončení aktivní kariéry zajištěný do konce života. Sakra, už teď měl tolik peněz, že nevěděl, co s nimi, ale ve třiceti mohl dělat nadhazovače ještě tak šest let, možná i víc. Právě teď byl v nejlepší formě. Měl všechno – skvělý nadhoz a přesnou mušku od pánaboha, zkušenosti s hrou a, jak říkal jeho agent, tvář působící na ženy jako magnet. To proto jich na zápasech jeho baseballového týmu byly plné tribuny.

Peníze ani nabídky, které se jen hrnuly, však pro Nationals nepředstavovaly problém.

Tím problémem byl sám Chad, nebo spíš jeho životní styl – „jedna velká pařba“, jak psala bulvární média. Podle *Postu* měl Chad každou noc jinou ženskou. I když to znělo jako skvělá zábava, ani zdaleka to nebyla pravda. Bohužel měl dost vztahů na to, aby všemu, co se o něm psalo, lidi věřili. Jeho pověst byla stejně proslulá jako jeho nadhoz.

Ale když se fanoušci víc zajímali o to, koho má právě v posteli, než o to, jak hraje jeho tým, něco bylo špatně.

Nationals si ho chtěli nechat, což chtěl i Chad. Miloval tohle město, tým i trenéry. Jeho život byl tady – jeho bratři a Danielsovi, kteří pro něj byli jako rodiče. Odejít z města znamenalo dát jim sbohem, jenomže tým po něm chtěl, aby se usadil.

Usadil jako nějakej podělaněj student po výšce. Usadit se? Jasně, žádnej problém, klidně se usadí... Svým sexy zadkem – jak mu bylo nejdnou řečeno – na barovou stoličku.

Chad do sebe obrátil panáka a bouchl skleničkou o bar. „Nikam se nechystám, Tony, to moc dobře víš.“

„To rád slyším.“ Tony se odmlčel. „Ale co když ti Nationals neprodlouží smlouvu?“

„Prodlouží.“

Tony zavrtěl hlavou. „Doufej, že se nedozvědí, co se ve středu stalo v tom hotelovém pokoji.“

Chad se zasmál. „Kámo, vždyť jsi tam byl se mnou, takže víš stejně dobře jako já, že tam vůbec k ničemu nedošlo.“

Jeho kamarád se ušklíbnul. „A kdo tomu bude asi tak věřit, když ty tři dámy budou tvrdit něco jinýho? A jo, vím, že říkat jim *dámy* je přitažený za vlasy, ale s tvojí pověstí klub uvěří ledasčemu. Jen se musíš trochu krotit.“

„Krotit?“ Chad si odfrknul. „Asi jsi mi moc nerozuměl. Oni nechtěj, abych se krotil. Chtěj, abych se *usadil*.“

„Sakra,“ zamumlal Tony. „Ještě že nechtěj, aby ses oženil.“

Chad po něm střelil pohledem. „Vlastně jsem si celkem jistej, že chtěj, abych si našel *hodnou holku* a *držel se dál od klubů* –“

„Od klubů, jako je tenhle?“ uchechtl se Tony.

„Přesně tak,“ odpověděl. „Musím kompletně změnit svoji image.“

Tony pokrčil rameny. „Seš hráč, Chade, ale přestaň si zahrávat s osudem.“

Chad otevřel ústa. Proti tomuhle tvrzení vážně nemohl nic namítat. Výraz *usadit se* nepatřil do slovníku bratrů Gambleových. Jeho bratr Chase se už mezi ně nepočítal. Zrádce. Chad měl svoji budoucí švagrovou Maddie rád a k Chaseovi se skvěle hodila, ale Chad ani jeho další bratr Chandler se v dohledné době rozhodně do chomoutu nechystali.

„Jestli řekneš, že nikdy nejde o hráče, ale o celou hru, shodím tě ze židle,“ varoval ho Tony.

Zasmál se. „Myslím, že už si fakt potřebuješ vrznout, abys upustil páru. I kdybych se rozhodl upsat jinýmu týmu, neznamená to, že je mezi námi dvěma konec.“

Tony mu ukázal prostředníček, jeho tmavé oči zkoumaly patro nad nimi. Najednou se zaklonil a našpulil rty. „Ale ale, tyhle dvě jsem tady ještě nikdy neviděl...“

Chad otočil hlavu, aby zjistil, co Tonyho tak zaujalo. Muselo to být něco zatraceně zajímavého, protože jeho kamarád byl zdejším osazenstvem stejně otrávený jako on.

Očima přešel po vysoké štíhlé blondýnce s koženým obojkem, vedle které tančila menší dívka. Sice se dívaly jejich směrem, ale byly to pravidelné návštěvnice zdejšího klubu.

Prohlédl si jich ještě několik, ale neviděl nic nového. Už se chtěl otočit zpátky, když zahlédl vlasy v barvě temně rudého vína.

Sakra. Vždycky měl slabost pro zrzky.

Celý se otočil.

Dívka stála vedle blondýnky, která právě odkládala skleničku na vysoký stůl, ale jeho oči se vrátily k zrzce. Byla vysoká – nejspíš by mu dosahovala až po ramena, a to měřil skoro dva metry. Pleť měla jako dokonale hladký porcelán, světlou a lehce zarudlou. Na dálku nedokázal určit, jakou barvu mají její oči, ale tipoval, že jsou zelené nebo oříškové. Rty měla výrazně vykrojené a lehce našpulené – taková ústa si přímo říkala o to, aby si je nějaký chlap nárokoval pro sebe. A pak by kvůli nim nemohl usnout.

Chad sjel pohledem dolů a jeho penis, který byl celý večer v klidu, se probral. Rukávy červených šatů jí končily těsně pod lokty a sukně nad koleny, ale viděl dost na to, aby věděl, že se mu líbí – a hodně. Látka se jí napínala přes plná ňadra. Měl chuť sundat jí pásek a použít ho na jiné věci. Měla tělo jako pin-up modelky z padesátých let – krásné ženské tělo. Takové, které se dožadovalo, aby ruce a jazyk kopírovaly jeho křivky. Pokud se k tomu někdo odváží. A on se odváží, na to mohla vzít jed.

„Zatraceně,“ zamumlal Chad.

Tony se zasmál. „Ta zrzka, co? Smůla, viděl jsem ji jako první. Vsadím se, že by zvládla každého, kdo by jí přišel pod ruku.“

Chad vrhnul na svého kamaráda podrážděný pohled. „Ta zrzka je moje.“

„Uklidni se, kámo.“ Tony zvedl ruce, jako by se chtěl vzdát. „Mně se líbí i ta blondýnka.“

Díval se Tonymu do očí dost dlouho na to, aby pochopil, že si z něj nedělá srandu, a pak obrátil pozornost zpátky k zrzce. Ta teď seděla u stolu a pohrávala si s brčkem v drinku. Zastavil se u ní jeden ze štampagastů – nejspíš Joe. Zjevně zavěťřil čerstvé maso. Joe pracoval ve státní správě, bůhví co vlastně dělal. Chad s ním nikdy dřív neměl problém, ale teď se musel hodně ovládat, aby nevstal a na férovku ho neodtáhl pryč.

Joe něco řekl a blondýnka se rozesmála. Když zrzka zrudla, Chad už byl tvrdý jako skála. Sakra, chtěl vědět, jestli se ta holka červená i tam dole. Musel to zjistit. Závisel na tom jeho život.

„Sakra,“ zaklel a podíval se na Tonyho. „Už jsem ti říkal, že Joe je kretén?“

Tony se uchechtl. „Ne, ale tuším, proč si to myslíš.“

Nepřítomně přikývl a přimhouřenýma očima se zadíval na zrzku. Ta dneska večer s Joem rozhodně neodejde.

Odejde s Chadem.

2

Lidé, kteří pravidelně navštěvovali klub Kůže a krajka, byli... *přátelští*. Od chvíle, kdy sem Bridget a Shell přišly, už se u jejich stolu zastavili dva různí muži a jedna žena, nenuceně se s nimi dali do řeči a otevřeně flirtovali. Kdyby byla Bridget na holky, plavovlasá kráska, která si se zaujetím prohlížela Shell, by určitě byla její typ. Ale ti dva muži v ní sotva vzbudili nějaký zájem, což ji samotnou udivilo, protože vypadali dobře a byli okouzlující. Jeden z nich ji zahrnoval pozorností, ale ona jako by vůči němu byla naprosto imunní.

Bylo dost pravděpodobné, že její vagína už se vzdala veškeré naděje.

S povzdechem dopila, zatímco Shell trénovala svádění na nějakém tmavovlasém muži jménem Bill nebo Will. Přes opojné dunění hudby linoucí se z reproduktorů jen stěží vnímala, co si říkají, ale všechno nasvědčovalo tomu, že dneska večer pojedou domů taxíkem.

Nebo ještě hůř, dokonce metrem, o němž byla přesvědčená, že je jedním z Dantových kruhů pekla.

Až se vrátí domů, vrhne se na koláč od Reese's, který objevila v místním obchodě, a na knihu, kterou si

potají vypůjčila z Maddiina stolu, když odcházela z práce. Bridget netušila, o čem je, ale měla zelenou barvu – zelenou milovala – a ten chlap na obálce byl zatraceně sexy. A taky potřebovala nakrmit Pepsiho, toulavého kocourka, kterého našla v krabici od Pepsi ještě jako kotě.

Počkat.

Byl pátek večer, seděla v klubu a sexy muž jí právě věnoval pohled, který jasně říkal *chci tě vzít domů a doufám, že vydržím dýl než pět minut...* A ona myslela na koláč, ukradenou knížku a krmení kocoura.

V sedmadvaceti letech se z ní stávala kočičí dáma.

„Jdu k baru,“ oznámila jim Bridget. Když už nic jiného, může se aspoň opít a nestarat se o to, jak se večer vyvrbí. „Dáte si něco k pití?“

Bridget čekala na odpověď, ale po pár vteřinách jen zakoulela očima a vstala. Popadla svoji fialovou kabelku, proklouzla kolem stolu a zamířila k baru. Od jejich příchodu se to tam zaplnilo. Vmáčkla se vedle ženy s krátkými, natuženými černými vlasy a opřela se o bar.

Najednou se před ní zčistajasna objevil barman. „Co si dáš, zlato?“

Zlato? Jak... sladké. „Rum s colou.“

„Hned to bude.“

Bridget s úsměvem poděkovala a prohlédla si osazenstvo u baru. Několik lidí bylo v párech, někteří byli sami nebo si povídali s těmi, kteří postávali u baru. Zahlédla tmavovlasého, hnědookého kluka. Zdálo se jí, že už ho někde viděla.

Když před ni barman postavil vysokou sklenici, otevřela kabelku a sáhla po penězích.

„Zvu tě,“ ozval se příjemně hluboký hlas. Na baru vedle ní přistála velká ruka. „Připiš mi to na účet.“

Než Bridget stačila zdvořile odmítnout, barman se otočil, aby obsloužil někoho jiného. Nechat si kupovat pití od cizích chlapů pro ni bylo naprosto nepřijatelné. Ale sladkosti všeho druhu si nezakazovala.

Pootočila se a pohledem sledovala ty dlouhé prsty až k lokti, kde začínal vyhrnutý rukáv tmavého svetru. Materiál přiléhal k silné, svalnaté paži přecházející v široká ramena, která jí připadala matně povědomá. Ať už to byl kdokoliv, byl výjimečně vysoký. Sama měřila skoro metr osmdesát, ale aby se mu mohla podívat do očí, musela se zaklonit tak, až se jí z toho zatočila hlava.

Jakmile však spatřila jeho tvář, veškerá závrať zmizela a nahradilo ji asi tisíc různých emocí, které ani nedokázala oddělit jednu od druhé. Zнала ho. Nejen proto, že všichni ve městě věděli, kdo to je, ale ona ho vážně znala.

Na takovou tvář a rysy, které měli i jeho bratři, se nezapomíná. Široké, výrazné rty, které vypadaly neústupně. Dominantně. Křivka jeho čelistí byla silná a lícní kosti široké. Nos měl mírně zkřivený od toho, jak před třemi lety dostal míčkem do obličeje. Z nějakého záhadného důvodu mu ta nedokonalost dodávala na přitažlivosti. Oči barvy nejhlubšího oceánu rámovaly husté řasy, černé jako uhel. Tmavě hnědé vlasy měl po stranách zastřižené nakrátko a na vršku hlavy

delší, vystylované do rozcuchaného účesu, takže vypadal, jako by právě vylezl z postele.

Do hajzlu, Chad Gamble! Hvězdný nadhazovač týmu Nationals, prostřední z bratrů Gambleových a starší bratr Chase Gamblea, který byl shodou okolností přítelem její šéfové a kolegyně Madison Danielsové.

Kristepane!

Hodně o něm slyšela od Madison. Měla pocit, že ho docela zná. Její kamarádka s bratry Gambleovými vyrůstala a do jednoho z nich byla dlouho zamilovaná, ale Bridget nikdy neviděla Chada na vlastní oči, aspoň ne takhle zblízka. Očividně se nepohybovali ve stejných kruzích. A teď byl tady, v klubu, o kterém se říká, že sem lidi chodí kvůli sexu, a koupil jí drink?

Byl snad zmatený? Opilý? Nebo ho trefilo do tváře příliš mnoho míčků? A že to byla zatraceně pohledná tvář.

Podle toho, co o něm Maddie říkala a co se o něm psalo v bulváru, byl Chad známý sukničkář. Bridget viděla na webech ženy, s nimiž chodil. Všechno to byly vysoké, naprosto úchvatné modelky. Rozhodně ne ženy, které se bavily myšlenkami na koláče a knihy.

Ale díval se na ni, jako by věděl, co dělá. To ji překvapilo a zaujalo. „Děkuju,“ dostala ze sebe nakonec, když na něj bůhvíjak dlouho zírala jako největší trapka.

Chadův lehký úsměv jí vyvolal chvění v břiše. „Je mi potěšením. Předtím jsem si tě nevšimnul. Já jsem –“

„Vím, kdo seš.“ Bridget polilo horko. Teď zněla jako nějaká fanatická fanynka. Chvíli zvažovala, že mu

prozradí, jak to ví, ale z náhlého popudu se rozhodla, že prostě uvidí, kam to povede. Existovala velká šance, že jakmile se dozví o jejích šesti stupních odloučení – tedy o vysoké pravděpodobnosti, že na sebe ještě někdy narazí –, rychle se s ní rozloučí. Tenhle hráč měl podle všeho výdrž jenom na hřišti. „Chci říct, že o tobě vím, Chade Gamble.“

Jeho úsměv se rozšířil. „V tom případě jsem v nevýhodě, protože já tě neznám.“

S červenající se tváří se otočila a chopila se skleničky, protože potřebovala pořádnou dávku tekuté odvahy. „Bridget Rodgersová.“

„Bridget,“ zopakoval. To, jak její jméno vyslovil, znělo, jako by ho ochutnával. „Hezký jméno.“

Netušila, co na to říct, což bylo šokující. Podařilo se mu ji – obvykle velmi společenského tvora – vyvést z míry. Proč se on, bůh mezi lidmi, dal do řeči zrovna s ní? Napila se a proklínala svoji náhlou neschopnost konverzovat.

Chad se nenápadně přesunul mezi ni a volnou stoličku za ní. Jejich těla byla tak blízko, že zachytila vůni koření a mýdla. „Máš ráda colu s rumem?“ zeptal se.

Nervózně vydechla a přikývla. „Jo, ale vodka taky není špatná.“

„To je ženská podle mého gusta.“ Stočil pohled k jejím rtům. Jejím tělem se rozlilo teplo, jak hluboko uvnitř začalo stoupat napětí. „Takže až dopiješ ten rum s colou, dáme si spolu panáka vodky.“

Zastrčila si vlasy za ucho a ze všech sil se snažila potlačit to, z čeho by se nakonec nejspíš vyklubal

přihlouplý úsměv. I když pochybovala, že tenhle rozhovor někam povede, byla dost velká na to, aby si přiznala, že si jeho pozornost užívá. „To zní jako dobrý plán.“

„Dobře.“ Znovu zvedl zrak a setkal se s jejím pohledem. Chvilí se jí jen mlčky díval do očí, než sklonil hlavu a spiklenecky zašeptal: „Víš co?“

„Co?“

„Hned za tebou se zrovna uvolnila židle.“ Mrknul na ni, zatraceně mu to slušelo. „A za mnou je taky jedno místo volný. Myslím, že nám to něco naznačuje.“

Tiše se zasmála, tentokrát se už nedokázala ubránit úsměvu. „A to?“

„Že bychom si měli sednout a trochu si popovídat.“

Srdce jí až legračně zběsile bušilo v hrudi a připomínalo jí, jaké to bylo, když byla mladší a na večírku ji oslovil kluk, do něhož byla zamilovaná. Ale tohle bylo jiné. Chad byl jiný. Když se na ni podíval, z očí mu sálal žár.

Bridget pohlédla ke stolu, kde se Shell stále vybalovala s klukem, na jehož jméno si nedokázala vzpomenout. Bill, Will, nebo tak nějak. „Dobře, musíme jít vstříc osudu.“

Když se posadila, Chad si přisunul barovou stoličku blíž k ní pod záminkou, aby ji líp slyšel, ale ona moc dobře věděla, že má za lubem něco jiného. Nebylo to poprvé, co ji v baru balil nějaký muž, ale Chad se choval až neskutečně přirozeně. Nic z toho, co říkal, neznělo lacině. Z jeho hlasu čišela chladná sebejistota a ještě něco, co nedokázala pojmenovat.

Seděl tak blízko, až se jí kolenem opíral o stehno. „Co vlastně děláš, Bridget?“

Už mu chtěla říct, kde pracuje, ale nakonec si to rozmyslela. To, že znala Maddie a Chase, by rozhodně změnilo situaci.

„Pracuju v centru jako back office managerka. Já vím, já vím – je to jen vznosný výraz pro sekretářku, ale mám svoji práci vážně moc ráda.“

Chad se opřel rukou o pult a začal si pohrávat s hrdlem lahve od piva. „Jestli tě to baví, je úplně jedno, co děláš.“

„A co ty? Pořád tě baví baseball?“ Když se mu tváří mihl podivný výraz, rychle dodala: „Říká se, že profesionální hráči tu hru po nějaké době buď milují, nebo nenávidí.“

„Jasně, chápu, co tím myslíš. Pořád tu hru miluju. Její politiku už tolik ne, ale stejně bych neměnil. Můžu hrát a dostávám za to peníze.“

„Politiku?“ zeptala se zvědavě.

„Takový ty zákulisní záležitosti,“ vysvětlil a napil se piva. „Agenti. Manažeri. Smlouvy. Tohle všechno mě moc nezajímá.“

Bridget přikývla a v duchu uvažovala, co si asi myslí o vášnivé debatě, zda Chad podepíše smlouvu s New Yorkem, která v poslední době plnila sportovní rubriky. Baseball moc nesledovala, jen jednou při obzvlášť nudném obědě skončila u čtení článků o sportu. Obvykle přeskočila rovnou na stránku se společenskými drby, kde – když o tom teď přemýšlela – nebyla o informace o Chadovi nouze.

Než dopila, zasypal ji otázkami o jejím životě. Zdálo se, že ho skutečně zajímá, co říká. Když se ho zeptala na vzdělání, předstírala, že neví, na jakou střední a vysokou školu chodil, ale věděla to. Navštěvoval stejná zařízení jako Madison.

„Chodíš sem často?“ zeptala se, když se oba na chvílku odmlčeli. Pohledem zabloudila k jeho ústům. Bylo těžké nedívat se na ně a nepředstavovat si, jaké by to asi bylo cítit jeho rty na svých, okusit jejich chuť.

„Jednou za měsíc, někdy víc, někdy méně,“ odpověděl. „Můj kámoš Tony sem nejspíš chodí častěji.“

Teď už věděla, proč jí byl ten tmavovlasý chlapík povědomý. Další hráč baseballu. „Takže sem chodí celý tým?“

Chad zaúpěl smíchy. „Ne, většina kluků na takové věci není.“

„Aha, ale ty jo?“ Předpokládala, že někteří z jeho spoluhráčů jsou nejspíš ženatí.

„Rozhodně.“ Naklonil se blíž a položil ruku na opěradlo její stoličky. „Takže nepocházíš z okolí Washingtonu?“

„Ne, jsem z Pensylvánie.“

„Pensylvánie přišla o poklad.“

„Haha,“ řekla, ale ve skutečnosti jí to lichotilo, což si s sebou však samozřejmě hodlala vzít do hrobu. „A to sis před touhle hláškou vedl tak dobře.“

Chad se zasmál. „V tomhle případě jsem to myslel vážně. Ale souhlasím, neformuloval jsem to zrovna nej líp.“ Zatvářil se, jako by se hluboce zamyslel, a prstem

si poklepal na bradu. „Hmm, nějaká lepší hláška? Co třeba...“

„Ne, ne,“ přerušila ho. „Zapomeň na lepší hlášky. Jaká je tvoje nejhorší hláška? To bude mnohem větší zábava.“

„Moje nejhorší hláška?“ V očích mu zablýsklo. „To znamená, že předpokládáš, že nějakou mám, co?“

Mávnutím ruky Bridget obsáhla bar okolo nich, pak se k němu naklonila, loktem druhé ruky se opřela o pult a opřela si bradu o dlaň. Doufala, že to působí svůdně. Trochu vyšla ze cviku. „Vzhledem k tomu, žeš přiznal, že se tady zdržuješ docela často, tak věřím, že máš v rukávu spoustu horších hlášek, jak sbalit holku.“ A pak mrkla. Vážně mrkla. Upřímně doufala, že ji neodpíská za ty nejhorší pokusy o flirtování, jaké kdy v životě viděl, protože si byla jistá, že na něj právě vybalila celý svůj repertoár.

Chad se hluboce zasmál, při tom zvuku ji slastně zamrazilo. „No, nerad bych plýtval svými nejhoršími hláškami na někoho tak sexy, jako seš ty.“

Bridget si nemohla pomoci a vyprskla smíchy. „Bod pro tebe.“ Teď už se vážně usmívala jako idiot, ale aspoň k sobě ladili. Páni, už zapoměla, jak zábavné je jen tak si vyrazit ven a flirtovat s chytrým, sexy chlápem.

Posměšně se uklonil. „Snažím se.“

Nějakým záhadným způsobem se před nimi objevily dva panáky vodky. Chad se zasmál, když musela ten svůj vypít na dva loky.

„Podvodnice,“ škádlil ji a v očích mu jiskřilo.

Se smíchem se ovívala. „Nevím, jak to děláš. Je to fakt síla.“

„Léta praxe.“

„Je fajn vidět, že vynikáš i v něčem jiným než v baseballu.“

Jeho oči spočinuly na jejích rtech. „Vynikám v mnoha věcech.“

Posunkem požádal barmana o sklenici vody a pak jí ji podal. Vděčně se usmála a napila se.

Jako hrdinka z romantických knih, které četla, byla doslova lapena jeho pohledem. „Ještě jedna podobná hláška a vyhraješ sadu steakových nožů.“

Když se naklonil blíž, měla pocit, že zabral veškerý prostor. Srdce se jí rozbušilo, když se jeho úsměv změnil v hravě tajnůstkářský. „V mnoha, mnoha věcech.“

Hořící tváře Bridget přičítala vypitému alkoholu. „Myslím, že bys měl vědět, že jsem vůči barovým kecům naprosto imunní.“ Samozřejmě že nebyla, jak jasně dokazovalo její srdce bušící jako o závod, ale na tom v nejmenším nesešlo.

Natáhl ruku a klouby prstů se dotkl její rozpálené tváře. Zachvěla se. „Líbí se mi, jak se červenáš.“

Bridget cítila, jak rudne ještě víc, a sáhla po vodě. „Myslela jsem, že jsme se dohodli. Už žádný špatný balící hlášky.“ Podívala se na něj a zjistila, že ji pozorně sleduje. Vlastně si byla docela jistá, že z ní nespustil oči na víc než pár vteřin.

„Pak by to nebyla žádná legrace,“ prohlásil, ale v koutcích očí měl pořád vějířky smíchu. Pohledem zamířil k barmanovi. „Další drink?“